

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2019. október 17. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A pénzmosás büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2019. március 21. napján kihirdetett **13.B.9/2019/12.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a:

I.rendű vádlott neve vádlott cselekményét bűnsegédként elkövetett csalás vétségének [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés a) pont] **minősíti,**

az ellene 6 rendbeli tulajdon elleni szabálysértés [2012. évi II. törvény 177. § (1) bekezdés b) pont 1. fordulat] miatt indult eljárást **megszünteti.**

Kötelezi I.rendű vádlott neve vádlottat, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően 15 (tizenöt) nap alatt fizessen meg **sértett neve1 (sértett neve1 lakcíme** szám alatti lakos) magánfélnek **66.000.- (hatvanhatezer) forint** kártérítést, valamint ezen összeg után az államnak külön felhívásra **15.000.- (tizenötezer) forint** eljárási illetéket.

Kötelezi a vádlottat, hogy a Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatala külön felhívására fizesse meg az elsőfokú eljárás során felmerült **54.342.- (ötvennégyezer-háromszáznegyvenkettő) forint** bűnügyi költséget.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja.**

A másodfokú eljárás során felmerült **16.006.- (tizenhatezer-hat) forint** bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlottat folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntette [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pontja és (1) bekezdés] miatt 240 napi tétel büntetésre ítélte. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1000 Ft-ban állapította meg. Az így kiszabott 240.000 Ft pénzbüntetés megfizetésére 24 havi részletfizetést engedélyezett, és rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. **sértett neve2, sértett neve3, sértett neve1, sértett neve4, sértett neve5 és sértett neve7** magánfelek által bejelentett polgári jogi igények érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

A törvényszék ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, súlyosítás érdekében, szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabása, valamint a korábban kiszabott felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtásának elrendelése érdekében.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta. Indítványozta, hogy az ítélet tábla helyesbítse, illetve egészítse ki az elsőfokú ítéletnek a vádlott személyi körülményeire vonatkozó részét. Az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelte enyhítő körülményként a vádlott megbánását tekintettel arra, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetését nem ismerte be, és az eljárás során nem tett olyan nyilatkozatot, illetőleg nem tanúsított olyan magatartást, amely megbánásként értékelhető. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlott személyi és családi körülményei helyett a vádlott igazolt betegségét és egészségi állapotát értékelje nyomatékos enyhítő körülményként. Álláspontja szerint a törvényszék tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott vonatkozásában helye van a büntetés enyhítésének a Btk. 82. § (3) bekezdése alapján. Összességében a törvényszék ítéletének megváltoztatására, a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés szabadságvesztésre történő súlyosítására, a vádlott közügyektől eltiltásra ítéletére tett indítványt azzal, hogy az ítélet tábla a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapítsa meg, rendelkezzen arról, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, rendelje el a Battonyai Járásbíróság B.57/2012/32. számú ítéletével kiszabott egy év hat hónapi, végrehajtásában három évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását, míg az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit hagyja helyben.

I. rendű vádlott neve vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, annak megjegyzésével, hogy a bűncselekmény jogi minősítése vitatható. Véleménye szerint a vádlott által elkövetett bűncselekmény nem tekinthető klasszikus pénzmosásnak, így az „in dubio pro reo” elvét alkalmazva enyhébb minősítésű bűncselekményben, így csalás vétségében vagy orgazdaság vétségében lett volna indokolt a bűnösség megállapítása.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezés bejelentésére a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Be.) 583. §-a (3) bekezdés a) pontja alapján került sor, az ítélet tábla a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottságát nem vizsgálta, a törvényszék ítéletének fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés a), b), c), és d) pontjai alapján meghatározottakat bírálta csupán felül. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék eljárása során nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

A másodfokú bíróság az ítéletnek a vádlott személyi körülményeire vonatkozó részét, valamint a tényállást az iratok egybehangzó adatai alapján a Be. 593. § (1) a) pontjára tekintettel az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette.

I. rendű vádlott neve vádlott elvált családi állapotú, 100%-os rokkant. A vádlott 37.350.- Ft-os rokkantnyugdíján és a 25.000.- Ft-os fogyatékosági járadékán túlmenően a családnak havonta 60.740.- Ft ápolási díjból és 36.000.- Ft családi pótlékból van bevétele, amely összesen havi 159.090.- Ft.

sértett neve 1 magánfél 2015. január 13. napján terjesztett elő polgári jogi igényt.

A törvényszék által megállapított és a felülbírálat során irányadó tényállásból a törvényszék helyesen következtetett I. rendű vádlott neve vádlott bűnösségére, azonban az általa elkövetett bűncselekményt nem a törvénynek megfelelően minősítette.

A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 399. § (1) és (2)

bekezdése a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó dologgal kapcsolatos különböző utólagos magatartásokat rendeli büntetni, azaz olyan járulékos elkövetési magatartásokat szabályoz, amelyekkel kapcsolatban bűncselekmény megállapításának csak olyan személyek esetében van helye, akik az alapbűncselekményben nem valósítanak meg semmilyen magatartást. A Btk. 399. § (3) bekezdése szabályozza a saját bűncselekményhez kapcsolódó pénzmosást is, azonban ezen esetben a bűncselekmény megvalósulásához már az eredet leplezése, mint célzat szükséges a bűncselekmény megállapításához.

Jelen esetben a I.rendű vádlott neve vádlott által nyitott bankszámla rendeltetése az volt, hogy az ismeretlen személyek a csalás útján megszerzett pénz birtokába kerüljenek, tehát I.rendű vádlott neve vádlott magatartása az alapbűncselekmény része, nem pedig egy azon kívüli, járulékos magatartás volt. Hasonló álláspontra jutott a Kúria a Bt.III.1447/2018/12. számú határozat [43] bekezdésében. Mivel az irányadó tényállás szerint ismeretlen személyek felhívására I.rendű vádlott neve vádlott biztosította azt a számlaszámot, amely egyrészt a megtévesztés részét képezte, hiszen a sértettek ezen számlára utalták át a megrendelt termékek vételárát, másrészt pedig ezáltal jutottak a csalás útján megszerzett pénzösszeg birtokába, így I.rendű vádlott neve vádlott tevékenysége csalási cselekményekhez nyújtott bűnsegédi magatartás volt, nem pedig egy utólagos bűnkapcsolatot megtestesítő magatartás.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás 4. pontjában írtak szerint az ismeretlen személy **sértett neve**1 sértettnek 66.000 Ft kárt okozott azért, hogy egy ténylegesen rendelkezésre nem álló játék konzolt eladásra hirdetett, majd a sértettel való megegyezés során tőle 66.000 Ft vételárát kért, aki ezt az összeget I.rendű vádlott neve vádlott számlájára át is utalta. Bár az ismeretlen személy által elkövetett csalás vétsége a pénz átutalásával befejezetté vált, azonban annak bevégzetté válásához I.rendű vádlott neve vádlott további cselekvősége volt szükséges, ekként I.rendű vádlott neve vádlott segítséget nyújtott az ismeretlen személy által elkövetett csalás vétségéhez. Ezért az ítélet tábla a tényállás 4. pontjában részletezett cselekményt a Btk. 373. § (1) 1. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő, a Btk. 14. §-a (2) bekezdése szerinti bűnsegédként elkövetett csalás vétségének minősítette.

A törvényszék által megállapított és a felülbírálat során irányadó tényállás 1-3., valamint az 5-7. pontjaiban írt cselekmények elkövetése során I.rendű vádlott neve vádlott számlaszámainak rendelkezésre bocsátásával és az oda érkezett összegek ismeretlen személy részére való továbbításával a szabálysértési értéket meg nem haladó összegű kár okozásához nyújtott segítséget.

Tekintettel arra, hogy az irányadó tényállás szerint azt nem lehetett megállapítani, hogy a tényállás 1-3., valamint az 5-7. pontjaiban meghatározott alapcselekményeket ugyanazon személy valósította volna meg tettesként, ezen cselekmények üzletszerűen elkövetettként történő minősítésére nem volt lehetőség. Mivel a cselekmények elkövetése (2014. év nyara és 2015. év március 18. napja közötti időszak) óta több mint 2 év eltelt, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban Szabs. tv.) 6. § (6) bekezdése alapján a tényállás 1-3., valamint 5-7. pontjaiban írt tulajdon elleni szabálysértések elévültek, így az érték-egybefoglalásra sem volt lehetőség.

Be. 573. § (1) bekezdése szerint, ha a bíróság a tárgyalás eredményéhez képest úgy látja, hogy a vád tárgyává tett cselekmény szabálysértés, és ezért a vádlottat felmenti, a szabálysértést elbírálja. Jelen esetben figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság által tévesen folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettként értékelt cselekmény egyik rész-cselekménye - a tényállás 4. pontjában írt cselekmény - csalás vétségének minősül, a másodfokú bíróság a vádlott által elkövetett

bűncselekményt eltérően minősítette, így nem volt helye felmentő rendelkezés meghozatalának. Az eltérő minősítésből fakadóan azonban a további részselekményekkel összefüggésben észlelte az ítéletábra, hogy azok a Szabs. tv. 177. § (1) bekezdés b) pont 1. fordulata szerinti tulajdon elleni szabálysértésként már elévültek, ezért a Szabs. tv. 83. § (1) bekezdés h) pontjára figyelemmel az ítéletábra a 6 rb. tulajdon elleni szabálysértés miatt indult eljárást megszüntette.

Az ítéletábra a büntetés kiszabásának felülbírálata során a törvényszék által értékelt bűnösségi körülményeket az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette.

Mellőzte a másodfokú bíróság a megbánás enyhítő körülményként történő értékelését figyelemmel arra, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetését tagadta és megbánó magatartást sem tanúsított. További enyhítő körülményként vette figyelembe I.rendű vádlott neve vádlott igazolt tartós betegségét és megrendült egészségi állapotát, az eltérő minősítésből következően a bűnsegédként való elkövetést, valamint a minősítést megalapozó értékhatár alsó határához közeli értékre történő elkövetést. További súlyosító körülményként értékelte az ítéletábra a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságát, míg a megváltoztatott minősítésre figyelemmel mellőzte a folytatólagos elkövetés súlyosító körülményként történő értékelését.

Az így kiegészített, illetőleg helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés a megváltozott minősítésre is tekintettel törvényes és arányos büntetés, amelynek lényeges súlyosítása nem volt indokolt. Az eltérő, enyhébb minősítésre tekintettel a törvényszék által kiszabott büntetés, immár a Btk. 33. § (4) bekezdésére figyelemmel - a Btk. 82. § (1), (2) és (3) bekezdése alkalmazása nélkül is - kiszabhatóvá vált.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései is törvényesek voltak a **sértett neve1** magánfél által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítése egyéb törvényes útra utasításának kivételével.

Tekintettel arra, hogy a Be. 590. § (7) bekezdése szerint, ha a fellebbezést, az 583. § (3) pontja alapján jelentették be a másodfokú bíróság hivatalból dönt a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezésekről is. Az ítéletábra a **sértett neve1** magánfél által előterjesztett polgári jogi igényt érdemben elbírált. Ennek keretében a vádlottat a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:519. §-a alapján kötelezte a magánfélnek okozott kár megfizetésére. A teljesítési határidő megállapítása a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 334. § (1) bekezdésén alapult. A másodfokú bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. § 1 bekezdés a) pontja és 53. § bekezdése alapján kötelezte a vádlottat polgári jogi igénnyel kapcsolatos eljárási illeték megfizetésére.

Tévedett az elsőfokú bíróság amikor arra hivatkozással, hogy a vádlott által előterjesztett költségmentesség iránti kérelem még nem lett elbírálvá, nem döntött a bűnügyi költség viseléséről. A Be. 574. § (1) bekezdése szerint a bíróság a vádlottat a 145. § (1) bekezdésében meghatározott bűnügyi költség viselésére kötelezi, ha őt bűnösnek mondja ki, ezért az ítéletábra kötelezte I.rendű vádlott neve vádlottat az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra a súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezést alaptalannak találta és az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárás során felmerült bűnügyi költséggel kapcsolatban a másodfokú bíróság a Be. 613. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

Szeged 2019. október 17.

Dr. Benedek Tibor s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nagy Erzsébet s.k.
előadó bíró

dr. Halász Edina s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.336/ 2019/ 7. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 13.B.9/2019/12. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatással a mai napon jogerős.

Szeged 2019. október 17.

dr. Benedek Tibor s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő